

با سرودخوان جنگ در خطه‌ی نام و ننگ

زاد ابراهیمی

www.ketab.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

www.ketab.ir

سرشناسه:	ایراهیمی، نادر، ۱۳۱۵ - ۱۳۸۷ .
عنوان و نام پدیدآور:	Ebrahimi, Nader
مشخصات نشر:	با سرودخوان جنگ در خطه‌ی نام و نامت/ نادر، ایراهیمی،
شابک:	تهران: امیرکبیر، ۱۴۰۳ .
وضعیت فهرست نویسی:	۹۷۸-۹۶۲-۰۰۰-۲۴۰۷-۲
یادداشت:	فیفا
یادداشت:	کتاب حاضر در سالهای قبل توسط ناشران متفاوت منتشر
موضوع:	شده است.
موضوع:	چاپ سوم (اول ناشر)، ۱۴۰۳.
موضوع:	ایراهیمی، نادر، ۱۳۱۵ - ۱۳۸۷ -- خاطرات
موضوع:	جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷ -- خاطرات
رده بندی کنگره:	Iran-Iraq War, ۱۹۸۰-۱۹۸۸ -- Personal narratives
رده بندی دیویی:	DSR۱۶۲۹
شماره کتابشناسی ملی:	۹۵۵/۰۸۴۳۰۹۲
	۹۸۰۴۲۵۸

با سرودخوان جنگ
در خیابانی نام و ننگ

نادر ابراهیمی

نوبت چاپ: اول (امیرکبیر)، سوم (کتاب) ۱۴۰۳ هـ ۵۰۰ نسخه

طراحی جلد: زنده‌یاد استاد مرتضی تمیزی چاپ و صحافی: واژه‌پرداز اندیشه هـ

دفتر مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی،

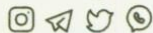
تقاطع خیابان سعدی، پلاک ۲

شماره تماس: ۰۲۱۳۳۹۰۰۷۵۱-۲ و ۶۱۲۸

کد پستی: ۱۱۴۳۸۱۷۸۱۸

amirkabirpub.ir

@amirkabirpubco

مؤسسه انتشارات امیرکبیر
© همه حقوق محفوظ است.

چشم

بایه و خلق حسد

در خطه نام و سناس

بجز از یاد درشتهای غیر صحیح بر خوب
از یاد زود و عیال هیچ از سپاسد لک

بایه نام و سناس

کمال است بزرگ از همه کس

نادر از برای نویسنده و سخن از راه

حرف : شمشیر منقذ است جهت تمیز کلمات بزرگ

منطقه : سر اسر خطه بر خوب

تاریخ : سنه ۱۳۶۵

پیشکش نامه

این، به اعتبار حالس و صادقانه‌ی من، عظیم‌ترین، مؤمنانه‌ترین، دل‌آزانه‌ترین، ایرانی‌ترین، و نیز سالم‌ترین جنگی است که ملت ایران از آغاز تاریخ خود تاکنون داشته است؛ «از آغاز تاریخ» یعنی از زمانی که ملتی یا سرزمینی به نام ایران یا نامی نزدیک به آن و یا حتی فوامی به نام پارس و ماد در این سرزمین زیسته‌اند؛ و تا آنجا که به تیران خاطره‌ی محوی از آن را در اسناد و مدارک تاریخی یافتن از زمان دولت ایلام و هجوم آریاهای سرمازده به این خاک... ما، از نبردهای اسطوره‌ی و افسانه‌ی بی‌که بگذریم، بدون شک، سه نوع جنگ داشته‌ایم و نه بیشتر: نخست جنگ‌های تجاوزکارانه - ستمگرانه یا امپریالیستی که به اراده‌ی شاهان و شاهزادگان بوده، کمترین ارزش و اعتبار

انسانی نداشته و توده‌ی مردم، عقلاً و منطقاً، خواهان و دوستدار چنین جنگ‌هایی نبوده‌اند.

دوم، جنگ‌های داخلی که شاهک‌ها، امیرک‌ها، راجزان صاحب قشون و زمین‌داران بزرگ با یکدیگر داشته‌اند و در جملگی آن‌ها خون هموطنان رنج‌دیده‌ی ما بر خاک می‌ریخته است — به خاطر حرص و بیشترخواهی حکام محلی و پادشاهان.

سوم، جنگ‌های تدافعی در مقابل مهاجمان و تجاوزکاران، که، مثلاً، غالباً با شکست و سرافکنندگی همراه بوده و با تجربه‌ی ایران و تگه‌پاره‌شدن وطن تاریخی ما قرین، که اگر به پیروزی هم می‌رسیده، باز، از اساس، جنگ حکومت‌ها با حکومت، نبود. نه جنگ ایمان و اراده و انتخاب...

درحقیقت اگر از چند جنگ دربار و دلاورانه‌ی میرمهنای دُغابی و هم‌زمانش با اجانب، چند نبرد جانبازانه و غمناکِ عباس میرزای غیرتمند و نهایتاً از نخستین جنگ‌های رهایی‌بخش آقامحمدخان قاجار — که گفته بود «من از سرزمین اُرُوس چیزی نمی‌خواهم،

فقط ایران را می‌خواهم» — بگذریم، جنگ کنونی، نخستین جنگ آزادیخواهانه، داوطلبانه، و معنوی ملت ما در تمام تاریخ حیات این ملت است و شکل تازه‌یی از جنگ‌های استقلال و اعتقاد در سراسر جهان.

این جنگ، قبل از هر چیز، یک نکته‌ی بسیار بنیادی از یادرفته را به یاد همه‌ی ما آورد، و آن اینکه ما ملتی ترسو، بُزدل، توسری‌خون، نرپاکی، تسلیم و بی‌حمیت نیستیم، و سپس این نکته را، که امان، انگیزه و اسلحه‌ی عظیم و خطیری ست برای ملتی رسالت‌گرا و غیرتمندانه جنگیدن و پیروزشدن...

من، به خاطر غرور و افتخاری که از این رزم بزرگ احساس می‌کنم، این کتاب بسیار کوچک را به رزمندگان دلاور میهن مقدّسم، به مؤمن‌ترین مردان جهان امیر — بچه‌های سپاه پاسداران — به خصوص کلیج و حاتمی‌کیا، دو تن از همسفران خوبم در جبهه‌های جنوب پیشکش می‌کنم.